

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) Ing. L. K., b) Ing. P. S., c) Ing. M. B., Ph.D., d) BD Hábova 1569, bytové družstvo, Hábova 1569/18, Praha 5, e) Bytové družstvo Vlachova 1511, družstvo, Vlachova 1511/8, Praha 5, f) Bytové družstvo LÉTO Vlachova 1512/6, družstvo, Vlachova 1512/6, Praha 5, g) Bytové družstvo Vlachova, Vlachova 1510/10, Praha 5, všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., Štěpánská 640/45, Praha 1, proti žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Trigema Stodůlky a.s., Bucharova 2641/14, Praha 5, zastoupené advokátem Mgr. Martinem Škrabalem, Za Strahovem 1101/31, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2020, čj. MHMP 1900180/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2021, čj. 11 A 37/2021-36,**

takto:

- I. V řízení **se pokračuje.**
- II. Řízení o kasační stížnosti žalobců a), b), c) a f) **se zastavuje.**
- III. Kasační stížnost žalobců d), e) a g) **se zamítá.**
- IV. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V tomto řízení má NSS posoudit, zda městský soud správně zastavil řízení pro nezaplacení soudních poplatků. Žalobci se u Městského soudu v Praze domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného. Městský soud je vyzval k úhradě soudních poplatků, což

žalobci ve stanovené lhůtě neučinili. Soud proto usnesením uvedeným v záhlaví zastavil řízení.

[2] Proti usnesení podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost. V ní uvedli, že lhůta pro zaplacení soudních poplatků uplynula dne 10. 3. 2021. Dne 26. 3. 2021 požádala zástupkyně stěžovatelů o prominutí zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb. (tzv. *lex covid*) a soudní poplatky uhradila. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že o prominutí zmeškání lhůty požádali včas. Přitom tvrdili a osvědčili konkrétní skutečnosti, které jim provedení úkonu podstatně ztížily. Usnesení městského soudu se však se žádostí nevypořádává.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle osoby zúčastněné na řízení není žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudních poplatků důvodná.

[5] NSS vyzval stěžovatele k úhradě soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti. Soudní poplatek uhradili pouze stěžovatelé d), e) a g). NSS usnesením ze dne 9. 11. 2021 řízení přerušil. Dospěl k závěru, že na rozhodnutí ve věci samé mohou mít vliv závěry rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 2 As 347/2019. Vyvstala totiž otázka, zda by měl NSS případně zrušit usnesení městského soudu jako celek, nebo pouze v části týkající se stěžovatelů, kteří uhradili soudní poplatek za kasační stížnost.

[6] Rozšířený senát v usnesení ze dne 9. 6. 2022, čj. 2 As 347/2019-81, mimo jiné uvedl, že *je-li kasační stížnost, kterou podal pouze některý z navrhovatelů, důvodná, zruší napadené rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud výrokem rozsudku pouze vůči tomuto navrhovateli (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Tomuto postupu nebrání, že krajský soud rozhodl o společném návrhu jedním výrokem, pokud z rozhodnutí vyplývá, že se výrok vztahuje k návrhům všech navrhovatelů.* Podle NSS lze tento závěr přenést i na situaci, v níž kasační stížnost sice podají všichni původní žalobci, ale jen někteří splní všechny podmínky pro věcný přezkum rozhodnutí v řízení o kasační stížnosti.

[7] Jelikož odpadl důvod přerušení řízení, rozhodl NSS, že se v řízení pokračuje.

[8] NSS poté zastavil řízení o kasační stížnosti stěžovatelů a), b), c), a f). Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku jim bylo doručeno dne 18. 5. 2021. Lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 2. 6. 2021. Protože stěžovatelé a), b), c) a f) soudní poplatek ani přes výzvu soudu nezaplatili, NSS řízení o jejich kasačních stížnostech zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] NSS dále v řízení pokračoval pouze se stěžovateli d), e) a g). V souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu čj. 2 As 347/2019-81 by se mohl případný úspěch v řízení o kasační stížnosti týkat pouze těchto stěžovatelů, a nikoli i těch, jejichž řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno. Stěžovatelé d), e) a g) tvrdí, že městský soud pochybil, pokud zastavil řízení o jejich žalobě z důvodu nezaplacení soudních poplatků, aniž zohlednil žádost o prominutí zmeškání lhůty k tomuto úkonu.

pokračování

[10] Kasační stížnost stěžovatelů d), e) a g) není důvodná.

[11] NSS nejprve shrne průběh řízení před městským soudem. Stěžovatelé podali žalobu dne 15. 2. 2021. Jelikož nezaplatili spolu s podáním žaloby soudní poplatky, vyzval je městský soud usnesením ze dne 19. 2. 2021 k jejich úhradě. Usnesení bylo doručeno zástupkyni stěžovatelů dne 23. 2. 2021. Lhůta pro zaplacení soudních poplatků uplynula dne 10. 3. 2021; ani jeden ze stěžovatelů v této lhůtě soudní poplatek neuhradil. Dne 26. 3. 2021 doručila zástupkyně stěžovatelů městskému soudu podání, v němž požádala o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudních poplatků. Uvedla, že od 20. 2. 2021 byla v izolaci z důvodu onemocnění nemocí covid-19 (onemocněla nejen ona sama, ale i někteří další členové její rodiny). Dne 23. 2. 2021 převzala zástupkyně stěžovatelů prostřednictvím datové schránky výzvu k zaplacení soudních poplatků. Tuto výzvu pak, jak sama píše, *nesprávně zpracovala*. Dále zástupkyně stěžovatelů uvedla, že v den, kdy si *uvědomila pochybení*, předala soudní poplatky k zaplacení. Z potvrzení o provedení platby, které zástupkyně stěžovatelů doložila, vyplývá, že její banka zúčtovala soudní poplatky dne 29. 3. 2021. Městský soud dne 30. 3. 2021 řízení zastavil. O žádosti o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudních poplatků městský soud nerozhodl a nezabýval se jí ani v odůvodnění usnesení o zastavení řízení.

[12] NSS nejprve konstatuje, že stěžovatelé nesplnili podmínku stanovenou v § 3 odst. 2 zákona č. 191/2020 Sb., neboť zmeškaný úkon nespojili současně s podáním žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Zatímco žádost byla městskému soudu doručena dne 26. 3. 2021, z výpisu z účtu předloženého zástupkyní stěžovatelů plyne, že platbu soudních poplatků v celkové výši 21 000 Kč provedla až dne 29. 3. 2021. Již kvůli tomuto pochybení nemůže být žádost o prominutí zmeškání lhůty podle citovaného zákona žádostí řádnou, neboť nebyla spojena s provedením zmeškaného úkonu (spočívajícího v zaplacení soudních poplatků).

[13] NSS přesto dospěl k závěru, že z hlediska právní jistoty účastníků bylo procesně správným postupem městského soudu zabývat se žádostí zástupkyně stěžovatelů. Žádost byla podána dříve, než městský soud vydal napadené usnesení; městský soud o ní měl proto rozhodnout.

[14] Dále je třeba posoudit, zda popsané pochybení je vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí městského soudu. NSS totiž nemá rozhodnutí krajského (městského) soudu rušit, pokud dospěje k závěru, že *by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo* (rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2005, čj. 6 Ads 57/2004-59).

[15] Podle § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb. platí, že *zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje*.

[16] NSS neshledal, že by zástupkyně stěžovatelů tvrdila *vážný omluvitelný důvod* předpokládaný v § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb. Tím NSS nesnižuje nesnáze, které

advokátku postihly v důsledku nemoci covid-19. Úhrada soudního poplatku je však úkonem, jenž nevyžaduje osobní přítomnost zástupkyně stěžovatelů v kanceláři ani práci s listinným spisem (k tomu srov. usnesení NSS ze dne 24. 3. 2021, čj. 10 Afs 35/2021-46). Usnesení s výzvou bylo doručeno do datové schránky zástupkyně stěžovatelů. Ta pak datovou zprávu otevřela již v době, kdy byla podle svého tvrzení v izolaci, a to proto, aby v jiné své věci zrušila svou účast při jednání soudu. Je tedy zjevné, že ani onemocnění covid-19 zástupkyni stěžovatelů v rozhodné době nebránilo v obsluze datové schránky a v komunikaci s jinými soudy. Rovněž nelze přehlédnout, že soudní poplatky mohla zástupkyně stěžovatelů uhradit bezhotovostním převodem na bankovní účet soudu, což se dodatečně také stalo.

[17] Zástupkyně stěžovatelů navíc netvrdila ani neprokázala, že by onemocnění nemocí covid-19 mělo v jejím případě průběh, který by jí znemožnil provést platbu nebo aspoň o potřebě úhrady soudních poplatků informovat samotné stěžovatele, případně ve lhůtě pro zaplacení soudních poplatků požádat soud o její prodloužení [srov. § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích; o tuto žádost se v posuzované věci ani materiálně nejednalo]. Zástupkyně stěžovatelů připustila, že se při zpracování výzvy k zaplacení soudních poplatků dopustila administrativního pochybení a soudní poplatek uhradila až poté, co si toto pochybení uvědomila. Důvody, pro které zástupkyně stěžovatelů soudní poplatky neuhradila, tedy bezprostředně nesouvisejí s onemocněním covid-19, ale mají svůj původ v jiných okolnostech. Jediná vzdálená spojitost se zákonem č. 191/2020 Sb. je ta, že k pochybením se zaplacením soudních poplatků došlo v době, kdy stěžovatelka či její rodinní příslušníci prodělávali onemocnění covid-19, resp. související karanténu či izolaci. Na takové situace však zákon č. 191/2020 Sb. nepamatuje – nelze je považovat za *vážný omluvitelný důvod spočívající v mimořádném opatření při epidemii*.

[18] NSS uzavírá, že městský soud pochybil, pokud nerozhodl o žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Toto pochybení soudu však v posuzované věci nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Pokud by totiž NSS vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení, vycházel by městský soud z judikatury vztahující se k žádostem podle zákona č. 191/2020 Sb. a zmeškání lhůty by prominout nemohl. Kromě již zmiňovaného usnesení čj. 10 Afs 34/2021-46 lze přitom odkázat např. na usnesení ze dne 4. 6. 2020, čj. 7 As 51/2020-31, ze dne 11. 6. 2020, čj. 1 As 209/2020-57, či ze dne 17. 12. 2020, čj. 1 As 420/2020-16; všechna tato rozhodnutí se týkají skutkově podobných situací. Naopak posuzovaná věc se svou závažností ani vzdáleně neblíží např. věci sp. zn. 6 Azs 99/2020, v níž NSS zmeškání lhůty podle § 3 odst. 1 zákona č. 191/2020 Sb. prominul. Vzhledem k okolnostem případu je totiž na první pohled zjevné, že by žádost zástupkyně stěžovatelů nemohla být úspěšná. Neúspěšnost žádosti je přitom bez jakýchkoli pochybností a dokazování zcela jednoznačná, nesporná a okamžitě zjiitelná. Zrušení rozhodnutí městského soudu by tedy v posuzované věci bylo procesním formalismem a vedlo by pouze k prodloužení řízení, nikoli však k meritornímu projednání žaloby stěžovatelů d), e) a g), a pro tyto stěžovatele by tak bylo spíše Pyrrhovým vítězstvím.

[19] NSS proto kasační stížnost stěžovatelů d), e) a g) zamítl.

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatelů a), b) c) a f) soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé d), e), a g) nemají právo na

pokračování

náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměli úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona). Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[21] Osobě zúčastněné na řízení soud žádnou povinnost neuložil, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu